Стефан Малларме

Привид

Перекладач: Ю. Клен

Зійшов на місяць сум. Ридали серафими,
В диму над квітами буяли запашними.
І плакали скрипки у ангелів в руках,
І звуки танули в синіх пелюстках.
— Благослови цей день і перший твій цілунок:
П'яніючи, я пив гіркої мрії трунок;
Печалі аромат, що враз обвіяв світ.
Я, мрійник, відчував, зірвавши мрії квіт.
На душу лагідно спускався сум урочий.
Самотній я блукав, у брук втопивши очі,
У брук затоптаний, — без цілі йшов, смутний.
І враз на вулиці, в той вечір золотий,
В промінні, з усміхом і з сонцем у волоссі
З'явилась ти мені, мов фея злотокоса,
Що із дитячих літ являлася вві сні,
Ронивши квітів сніг і зорі запашні.